

کد کنترل

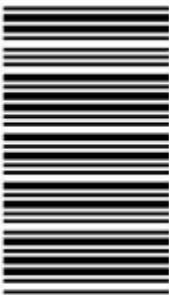
122

E

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

122E

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)»

صبح جمعه
۱۳۹۶/۱۲/۴

جمهوری اسلامی ایران

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

دفترچه شماره (۱)

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌تمکز) – سال ۱۳۹۷

رشته فلسفه و کلام (کد ۲۱۳۳)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: زبان عربی - فلسفه - کلام اسلامی - منطق	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق جاپ، تکثیر و انتشار مقالات به هر روش (الکترونیکی و...) بس از برگزاری آزمون، برای تمام اندیشان خلبان و حقوقی تنها با محور این سازمان عبارت می‌باشد و با مختلفین برگزار عووهات رفتار می‌شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، بهمنزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (١٠ - ١)

١- «و لا تَقْفُ ما ليس لك به علم، إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفَوَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانُوا عَنْهُ مَسْؤُلُّا»:

(١) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!

(٢) بر آنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سؤال خواهند شد!

(٣) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشند!

(٤) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!

٢- «إِنْ أَقْعُدْ أَحَدًا مِنْكُمُ الْكَبِيرَ عَنْ مَكْسِبِهِ وَ لِقاءِ إِخْوَانِهِ، فَزُورُوهُ وَ عَظِّمُوهُ وَ اسْتَظْهِرُوهُ بِفَضْلِ تَجْرِيَتِهِ!»:

(١) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!

(٢) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کردن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او بپردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!

(٣) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار یارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!

(٤) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

- ۳ «أعوامٌ وصل، كان يُنسى طولها ذكر النَّوى، فكأنَّها أيام!»:

- ۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش تبودند!
- ۲) یاد لحظه‌های فرق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- ۳) بخاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!

- ۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانیش را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

- ۴ «وَنُكِرْمَ جَارِنَا مَادَمْ فِينَا وَتَنْبِعِهِ الْكَرَامَةِ حَيْثُ مَا لَاءِ!»:

- ۱) همسایه خود را مدام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- ۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- ۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!

- ۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

- ۵ عین الخطأ:

- ۱) إلَى الله أَشْكُو مِنْ مَعْشِرِ يَعِيشُونَ جَهَالًا وَ يَمْوُتونَ ضُلَالًا؛ مِنْ إِذَا زَيَّسَتْ مِنْ كَنْنَدْ وَ گَمْرَاهَ مِنْ مِيرَنَدْ، بِهِ اللَّهُ شَكَائِتْ مِنْ كَنْمَ،

- ۲) لِيَسْ فِيهِمْ سَلْعَةٌ أَبُورُ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا ثَلَى حَقَّ تَلَوْتَهِ؛ نَزَدَ آنَانَ كَالَّاَيِّ بِيَرْوَنَقَتْ إِذَا قُرْآنَ نِيَسَتْ هَرَگَاهَ آَنَطُورَ كَهْ شَايِسَتْهَ آَنَ است تَلَوْتَ گَرَددَ.

- ۳) وَ لَا سَلْعَةَ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرَفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ؛ وَ نَهَ كَالَّاَيِّ گَرَانِبَهَاتَرَ إِذَا قُرْآنَ اسْتَ هَرَگَاهَ ازْ مَوَاضِعَ خُودَ تَحْرِيفَ گَرَددَ.

- ۴) وَ لَا عَنْدَهُمْ أَنْكَرَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفُ مِنَ الْمُنْكَرِ؛ وَ مُنْكَرَتَرَ ازْ امَرَ بِهِ مَعْرُوفَ نَزَدَ آنَانَ نِيَسَتْ وَ جَزْ مُنْكَرَ ازْ آنَانَ نَمِيَ شَنَاسَمَ!

- ۶ «وَ مَا كَنْتَ مِنْ أَدْرِكَ الْمَلَكَ بِالْمَنْتَنِ وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبَنَ النَّوَاصِيَا!». عِنْ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

۱) ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج!
۲) عمر بگذشت و ندیدیم به خود روزبهی
۳) مُوی سپید را فلکم به رایگان نداد
۴) خواب نوشین بامداد رحیل | کَهْ نَبُودَ اندَرَ جَهَانَ بِيَرْنَجَ!
تا به کی ای فلک، این دور مکرر دیدن!
این رشته را به نقد جوانی خریده‌ام!
بازدارد پیاده را ز سَبِيلَ! |
|---|---|

۷- «إن كان لا يُقْنِيك ما يكفيك فكلّ ما في الأرض لا يُقْنِيك!». عَيْنَ مَا لَا ينْسَبْ مفهوم البيت:

- فریدون به ملک عجم، نیم سیر!
یا قناعت پر کند یا خاک گور!
آنکه آن داد به شاهان، به گدایان این دادا
نعمت روی زمین پر نکند دیده تنگ!
- ۱) گدارا کند یک درم سیم سیر
 - ۲) گفت چشم تنگ دنیادوست را
 - ۳) گنج زر گر نبود گنج قناعت بر پاست
 - ۴) روده تنگ به یک نان جوین پر گردد

۸- «گرسنگی و قحطی نمی‌توانند بر جنگجوی شجاع چیره گردند و اورا از مبارزه بازدارند، كما اینکه گرمای سوزان نمی‌تواند بر گیاهان صحرایی تأثیر کند!». عَيْنَ الصَّحِيحِ:

- ۱) لا يمكن للجوع والمجاعة التغلب على المكافح الباسل و تمنعه من النضال، كما أن شدة الحر لا تؤثر على الأشجار الصحراوية!
- ۲) إن الجوع والجدب لا يمكن لها الغلبة على كل محارب شجاع و تمنعه عن المحاربة، كما أن حماره القبيط لا يمكن له التأثير على النباتات البرية!
- ۳) إن المجاعة والجوع لا تستطيعان أن تغلب المناضل الباسل و تشغله عن المحاربة، كما أن شدة الحرارة لا يمكن أن تتأثر بالأشجار الصحراوية!
- ۴) لا يستطيع الجوع والمجاعة أن يتغلبا على المناضل الشجاع و يشغلاه عن المناضلة، كما أن حماره القبيط لا تستطيع أن تؤثر على النباتات البرية!

۹- «زنهر از اینکه در بین مردم چون حیله گران زندگی کنید و در بین مسلمین تفرقه بیفکنید!»: عَيْنَ الخطأ:

- ۱) إِيَّاكُمْ وَ الْمُعِيشَةَ بَيْنَ النَّاسِ كَعِيشَ الْمَاكِرِينَ، وَ أَنْ تَفَرَّقُوا بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ!
- ۲) إِيَّاكُمْ إِيَّاكُمْ أَنْ تَعِيشُوا بَيْنَ النَّاسِ عِيشَةَ الْمَاكِرِينَ وَ تَشَقُّوا عَصَ الْمُسْلِمِينَ!
- ۳) حَذَارٌ مِنَ الْعِيشِ بَيْنَ الْأَنَامِ كَمَا يَعِيشُهُ الْمُحْتَالِينَ وَ أَنْ لَا تَشَقُّوا عَصَ الْمُسْلِمِينَ!
- ۴) أَحْذِرُكُمْ مِنْ أَنْ تَعِيشُوا بَيْنَ الْأَنَامِ عِيشَ الْمُحْتَالِينَ وَ أَنْ تَبْثُوا الْفَرَقَةَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ!

۱۰- «برخی از صنایع ادبی در ضربالمثلهای عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیت نداشت، بلکه بسیاری از این ضربالمثلها خالی از هر نوع فن و بیانی بود، زیرا ضربالمثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است!». عَيْنَ الصَّحِيحِ:

- ۱) كانت قد تسربت الأمثال العربية في المجتمع العربي دون بعضه، والأمثال الأدبية هذه كثيرة ما كانت خالية عن الفن و البيان، وكانت تسود في لغة التحاور كالعادة!
- ۲) بعض الصنائع الأدبية كانت قد تسربت في الأمثال العربية، ولكنها لا تعم كلها، بل كثير من هذه الأمثال كانت مغسولة من كل فن و بيان، لأن الأمثال تجري في لغة التخاطب عادة!
- ۳) من الصنائع الأدبية ما كانت تتفذ في الأمثال العربية، ولكن لا تشمل كل ذلك، بل كثيرة ما كانت الأمثال تضرب دون أي فن و بيان، لأن الأمثال هذه جارية في لغة الحوار كالعادة!
- ۴) كانت الصنائع الأدبية تدخل في أمثال اللغة العربية، ولكنها لا توجد في كلها، بل الأمثال العربية كانت تخلو من الفن و البيان كثيراً، و عامّة الناس تستفيد منها في لغتها الدارجة عادة!

■ ■ عين المناسب للجواب عن التشكيل (١٣-١١)

١١ - عين الصحيح:

- ١) إنما من علامات الفقه الحلم و الصنم!
- ٢) التواضع أن تعطى الناس ما تُحب أن تُعطاه!
- ٣) من أنصف الناس من نفسه رضي به حكمها بغيره و لأشك فيه!
- ٤) العامل عن غير بصيرة كالسائل على غير الطريق، لا يزيد سرعة السير إلا البعد!

١٢ - عين الخطأ:

- ١) مما لا شك فيه أن حملة العلم في الملة الإسلامية كان أكثرهم العجم،
- ٢) و السبب في ذلك أن الملة في أولها لم يكن فيها علم و لا صناعة لعفنتى أحوال السداجة و البداءة،
- ٣) و إنما أحكام الشريعة التي هي أوامر الله و نواهيه كان الرجال يُقلّلُونها في صدورهم،
- ٤) وقد عرفوا مأخذها من الكتاب و السنة بما تلقوه من صاحب الشرع و أصحابه!

١٣ - عين الخطأ:

- ١) إن الذين لم يهبّهم الحبُّ أجنحة لا يستطيعون أن يطيروا إلى مأواه الغيم،
- ٢) ليروا ذلك العالم لسحرِي الذي طافت فيه روحِي في تلك الساعة المُحزنة،
- ٣) إن الذين لم يثِّذُهم الحبُّ أثباً لا يسمعون الحبُّ متكلماً،
- ٤) فهم و إن فهموا معاني هذه الصفحات الضئيلة لا يمكنهم أن يروا ما وراء ذلك!

■ ■ عين الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرف (١٤ - ١٨)

١٤ - «ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون»:

- ١) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
- ٢) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
- ٣) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و علامة جزمه حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
- ٤) القرى: جمع تكسير (مفرده: قرية، مؤنث)، مضاد إليه و مجرور محلًا في اللطف، و في المعنى نائب فاعل لشبيه الفعل «مهلك»

۱۵- « و كَائِنٌ مِّنْ قَرِيْبَةَ هِيَ أَشَدَّ فَوَّةَ مِنْ قَرِيْبَكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكَنَا هُمْ فَلَا نَاصِرٌ لَّهُمْ ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْجَمْلَتَيْنِ « هِيَ أَشَدَّ » و « أَهْلَكَنَا هُمْ » :

۱) نَعْتُ لِلْمَنْعُوتِ « قَرِيْبَةَ » / خَبَرُ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ »

۲) خَبَرُ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ » / خَبَرُ بَعْدِ خَبَرِ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ »

۳) حَالٌ لِذِي الْحَالِ « قَرِيْبَةَ » / صَلَةُ ثَانِيَةٍ لِلْمَوْصُولِ « الَّتِيَ »

۴) حَالٌ لِصَاحِبِ الْحَالِ « قَرِيْبَةَ » / مُسْتَأْنَفٌ لَا مَحْلٌ لَهَا مِنِ الإِعْرَابِ

۱۶- « آتَوْنِي زِيرَ الْحَدِيدَ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفَخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَازًا قَالَ آتَوْنِي أَفْرَغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ». عَيْنَ الصَّحِيحِ :

۱) سَاوَى : فَعْلٌ ماضٍ مِنْ بَابِ مِفَاعِلَةٍ وَلَفِيفِ مَقْرُونٍ ، وَفَاعِلُهُ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتَرُ فِيهِ جَوَارِزَ تَقْدِيرِهِ « هُوَ » وَالْجَمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ وَفِي مَحْلٍ نَصْبٌ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ !

۲) آتَوْا (الْأُولَى) : فَعْلٌ أَمْرٌ مِنِ الْمَجْزَدِ الْثَلَاثِيِّ ، مَعْتَلٌ وَنَاقِصٌ (إِعْلَالُهُ بِالْحَذْفِ) ، وَمَبْنَىٰ عَلَى حَذْفِ نُونِ الإِعْرَابِ

۳) قَطْرًا : مُنْتَازٌ عَلَيْهِ ، وَهُوَ إِمَّا مَفْعُولٌ ثَانٌ لِفَعْلِ « آتَوَا » أَوْ مَفْعُولٌ لِفَعْلِ « أَفْرَغْ » وَالْعَالِمُ الْآخَرُ مُسْتَغْنٌ عَنِ الْمَعْمُولِ

۴) أَفْرَغْ : مُنْتَازٌ عَلَيْهِ ، مَجْزَدٌ ثَلَاثِيٌّ وَجَوابٌ طَلْبٌ وَمَجْزُومٌ عَلَى أَنَّهُ جَوابٌ لِشَرْطِ مَحْذُوفٍ مَعَ أَدَانَهُ

۱۷- « مَا مَلُومُ الْمَتَائِيَّ » وَ« مَا مَشْكُورُونَ الْبَخَلَاءِ ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلْمَتَيْنِ « الْمَتَائِيَّ » وَ« مَشْكُورُونَ » :

۱) صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ عَلَى وَزْنِ اسْمِ الْفَاعِلِ ، مُبْدَأٌ مُؤَخَّرٌ وَمَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ ظَاهِرَةً / اسْمٌ « مَا » شَبِيهُ بِلِيسٍ وَمَرْفُوعٌ بِالْوَالِوَ

۲) اسْمٌ فَاعِلٌ وَمَصْدِرُهُ « تَائِيٌّ » وَنَائِبٌ فَاعِلٌ لِشَبَهِ الْفَعْلِ « مَلُومٌ » / اسْمٌ مَفْعُولٌ وَخَبَرٌ مَقْدَمٌ وَمَرْفُوعٌ بِالْوَالِوَ

۳) فَاعِلٌ لِشَبَهِ الْفَعْلِ « مَلُومٌ » وَمَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ مَقْدَرَةٍ / صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ وَهُوَ « فَعْوُلٌ » بِمَعْنَى مَفْعُولٌ ، وَمُبْدَأٌ وَمَرْفُوعٌ

۴) مشْتَقٌ وَاسْمٌ فَاعِلٌ وَمَصْدِرُهُ « تَأْنٌ » وَمَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ مَقْدَرَةٍ / مشْتَقٌ وَاسْمٌ مَفْعُولٌ وَشَبَهُ الْفَعْلِ وَفَاعِلُهُ « الْبَخَلَاءِ »

۱۸- « عَلَيْكُمْ بِالْتَّوَاصِلِ وَالتَّبَادُلِ ، وَإِيَّاكُمْ وَالْتَّدَابِرِ وَالتَّقَاطِعِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ اعْرَابِ « عَلَيْكُمْ » وَ« إِيَّاكُمْ » :

۱) شَبَهٌ جَمْلَةٌ وَخَبَرٌ مَقْدَمٌ وَجَوَيْنًا / مَحْدُورٌ مِنْهُ وَمُبْدَأٌ وَمَرْفُوعٌ مَحْلًا

۲) جَارٌ وَمَجْرُورٌ وَمَحْدُورٌ مِنْهُ / اسْمٌ فَعْلٌ مَرْتَجِلٌ وَفَاعِلٌ ضَمِيرٌ « كُمْ » الْبَارِزُ

۳) اسْمٌ فَعْلٌ مَنْقُولٌ مِنِ الْجَارِ وَالْمَجْرُورِ / مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مَنْ بَابِ التَّحْذِيرِ

۴) مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مَنْ بَابِ الإِغْرَاءِ / مَحْوُلٌ مِنِ الضَّمِيرِ الْمُنْتَصِلِ لِتَعْذُّرِ تَفَرِّدِهِ

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)

١٩- عين الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:

- ١) «قالوا معدرة إلى ربكم» (مصدر ميمي)
- ٢) سبّح الله تسبيحة (اسم النوع أو الهيئة)
- ٣) «يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية» (مصدر صناعي)
- ٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر رباعي مزد)

٢٠- عين ما فيه لام الجمود:

- ١) جُد في حياتك لتسود الآخرين!
- ٢) و ما كان الله ليطلع عباده على الغيب!
- ٣) و من يحفر بئراً ليصرع واحداً سُيصرع يوماً بالذى هو حافر!
- ٤) نبَى يرى ما لا ترون و ذكره أغار لعمري في البلاد و أنجدا!

٢١- عين اسم الفعل بمعنى الأمر:

- ١) مه، ما هذا الفضول!
- ٢) هيهات الذلة متا!
- ٣) بخ لك على هذا التقم!
- ٤) شئان ما بين المجتهد و الكسلان!

٢٢- عين الصحيح عن المصغر للأسماء التالية: بنت، اسم، كتاب، سوداء:

- ١) بنٰيٰت، اسٰيٰم، كٰتٰب، سوٰيٰدا
- ٢) بنٰيٰت، اسٰيٰم، كٰتٰب، سوٰيٰدا
- ٣) بنٰيٰة، سميٰ، كٰتٰب، سوٰيٰداء
- ٤) بنٰيٰة، سميٰ، كٰتٰب، سوٰيٰداء

٢٣- عين ما ليس فيه حرف جز زائد:

- ١) «أليس الله بأحكم الحاكمين»
- ٢) «و ما الله بعافل عما تعلمون»
- ٣) «ما نرى في خلق الرحمن من تفاوت»
- ٤) «كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور»

٢٤- عين ما لم يتقدّم الخبر وجواباً:

- ١) أين أخوك، ما رأيته منذ مدة!
- ٢) ما ناجح إلا الصادق في أعماله!
- ٣) أطالبة في الصفت أم طالب!
- ٤) إنما شجاع من يحارب شيطان نفسه!

٢٥ - عنن الخطأ (في العدد):

- ١) إله أتى لنا بمائة دليل و نيف ليثبت مدعاه!
- ٢) له سُتُّ و نيف من المقالات العلمية البارعة!
- ٣) يدرس في كلية ألف و نيف من الطلبة و الطالبات!
- ٤) كان يطالعنا من الأجرة تسعين و نيفاً من التومانات!

٢٦ - عنن حرف «لا» ليست لنفي الجنس:

- ١) لا عمل خير ضائع و لا عمل سوء راجح!
- ٢) لا مهملاً واجباته ناجح!
- ٣) لا في الصفت معلم و لا طالب!
- ٤) لا ضددين مجتمعان!

٢٧ - عنن الخطأ نحوياً:

- ١) كفى بالمرء خيانة أن يكون أميناً للخونة!
- ٢) كل إباء يتضح بما فيه!
- ٣) من أراد البقاء ليوطن نفسه على المصائب!
- ٤) الوضيغ من وضع نفسه!

٢٨ - عنن العبارة التي جاء فيها المفعول المطلق مرتين:

- ١) جلست على الكرسي جلوساً صحيحاً!
- ٢) كتبت كتاباً لم يكتب أحد مثله!
- ٣) علمته الدرس مرتين اثنين!
- ٤) مشيت مشياً لا يمشيه أحد!

٢٩ - عنن الصحيح في المفعول لأجله:

- ١) على المؤمن أن لا يكذ في حياته اذخراً للمال فقط!
- ٢) إنها طالعت هذه المقالة و جمعت آراء كاتبها إفاده منه!
- ٣) قمنا بإقامة الحصون حولنا إحاطة العدو اللدود بنا!
- ٤) يبجل الناس الإنسان الصادق حباً لصدقه في العمل!

٣٠ - عنن الخطأ في إعراب المستثنى:

- ١) ما نجح من طالبات صفتنا إلا عشرين منها!
- ٢) لم يبق في الصفت إلا خمسة و عشرين من الطلبة!
- ٣) لن يفوز في السباق إلا هؤلاء المتأثرون في التدريب!
- ٤) لم يفز في سباق العام الماضي إلا المتأثرون والمتاثرات!

٣١ - طبق نظريه اتحاد عقل با معقول در حکمت متعاليه. «كلما يراه الانسان في هذا العالم او بعد ارتحاله الى الآخرة فانما يراه»

- ٢) في ذاته بالاشراقات العقل الفعال.
- ٤) في ذات عقل الفعال حين الاتصال به.
- ١) في ذاته وفي عالمه.
- ٣) في عقل الفعال وفي عالم العقل.

- ۳۲- برای اثبات قاعدة «بسیط الحقيقة کل الاشیاء و لیس بشیء منها» از دو دلیل استفاده می‌شود: (۱) کمال معلول باید بنحو اعلى و اشرف، در علت وجود داشته باشد؛ (۲) اگر بسیط مغض حاوی حقایق همه اشیاء نباشد (وجدان و فقدان) مرکب خواهد بود. درباره این دو دلیل نظر صدرا چیست؟

- (۱) هر دو دلیل به یک نتیجه منتج می‌شود، اثبات وحدت شخصی وجود.
- (۲) دلیل اول با وحدت شخصی و دلیل دوم با کثرت وجود، تناسب دارد.
- (۳) دلیل دوم با وحدت شخصی و دلیل اول با کثرت وجود، سازگار است.
- (۴) قاعده، با وحدت شخصی وجود ملازممۀ دارد ولی هر دو دلیل ناقص هستند.

- ۳۳- به نقل صدرا، محقق خفری استدلال کرده اگر موجود مطلق من حیث هو مطلق، مبدأ داشته باشد، تقدم شیء بر خودش لازم می‌آید که محال است. نظر صدرا درباره این استدلال چیست؟

- (۱) وحدت در برهان و در استحالۀ دور، وحدت نوعی و استدلال تمام است.
- (۲) مغالطه است زیرا وحدت در برهان و در استحالۀ دور، وحدت عددی و شخصی است.
- (۳) مغالطه است زیرا وحدت در استحالۀ دور و در برهان وحدت نوعی است و نه وحدت عددی.
- (۴) مغالطه است زیرا وحدت در برهان، وحدت نوعی، و در استحالۀ دور، وحدت عددی است.

- ۳۴- طبق نظر صدرا در شواهد الربویه، «نسبت وجود به ماهیت» چگونه است؟

- (۱) ضرب من الحکایة لالحقيقة
- (۲) الماهية موجودة و الوجود من عوارضها
- (۳) الماهية متعددة مع مفهوم الموجود المشتق
- (۴) ان الماهية بمنزلة الاطوار و درجات الوجود

- ۳۵- برهان «فصل و وصل» و برهان «قوه و فعل»، چه چیزی را اثبات می‌کنند؟

- (۱) وجود هیولی را اثبات می‌کنند.
- (۲) وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کنند.
- (۳) اولی وجود هیولی و دومی وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کند.
- (۴) دومی وجود هیولی و اولی وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کند.

- ۳۶- عنوان نمط رابع «فى الوجود و عللہ» است، خواجه شرح این عبارت می‌گوید: «الوجود هيئنا هو المطلق الذي يحمل على الوجود الذي لاعلة له، وعلى الوجود المعلول المقول بالتشكيك فيكون عرضياً...»، منظور از تشکیک در شرح خواجه کدام است؟

- (۱) تشکیک عامی چون در حکمت مشاء هیچ امر ذاتی مشکک نیست.
- (۲) تشکیک خاصی چون در حکمت اشراف ذاتیات می‌توانند مشکک باشند.
- (۳) تشکیک خاص‌الخاصی چون در حکمت مشاء ذاتیات می‌توانند مشکک باشند.
- (۴) تشکیک خاص‌الخاصی چون در حکمت اشراف ذاتیات نمی‌توانند مشکک باشند.

- ۳۷- طبق نظر خواجه نصیر در شرح اشارات، منظور شیخ از جمله «مفروضه در متن زیر، کدام نوع است؟

«إما أن تقتضي علة هي الآحاد بأسرها، فتكون معلولة لذاتها، فإن تلك الجملة والكل شيء واحد.»

- (۱) آن يحصل عند اجتماع الأجزاء شيء غير الاجتماع.
- (۲) آن لا يحصل عند اجتماع الأجزاء شيء غير الاجتماع.
- (۳) آن يحصل هناك بعد الاجتماع شيء آخر، هو مبدأ فعل أو استعداد.
- (۴) آن يحصل هناك مع الاجتماع هیأة، او وضع ما، متعلقة بالاجتماع.

- ۳۸- طبق نظر صدرا، علم حضوری عبارت است از:
- (۱) حضور و ارتسام صورت موجودات.
 - (۲) حضور و حصول عین موجودات در نفس.
 - (۳) اشراق نفس به عین جواهر و اعراض در خارج.
 - (۴) شهود اشرافی نفس به صورت موجود در نفس.
- ۳۹- در حکمت اشراف «ویژگی نور مجرد» کدام است؟
- (۱) غنی بالذات
 - (۲) موجد برآخ
 - (۳) ادراک ذات
 - (۴) بسیط فی الذات
- ۴۰- مراد از «صیاصی انسیه» در سخنان شیخ اشراف، چیست؟
- (۱) مثال انسان
 - (۲) نفس انسان
 - (۳) عقل انسان
 - (۴) بدن انسان
- ۴۱- مراد ابن سینا از «و هی علة الجمع بينهما» در عبارت «العلة الموجدة للشىء علة لبعض تلک العلل او لجميعها في الوجود و هی علة الجمع بينهما»، کدام است؟
- (۱) علت مرکب، علت صورت نیز هست.
 - (۲) جامع بین ماده و صورت، علت مرکب است.
 - (۳) جمع اعتباری بوده و علت جامع بودن نیز امری اعتباری است.
 - (۴) علت وقتی جامع باشد، جمع لزوماً باید امر موجود در خارج باشد.
- ۴۲- منظور از جملة «الأنوار المجردة كلها باصرة» چیست؟
- (۱) بصرها يرجع الى علمها
 - (۲) علمها عین ذاتها
 - (۳) علمها يرجع الى بصرها
 - (۴) المشاهدة و الابصار طرق علمها
- ۴۳- «نور سانح» در اصطلاح حکمای اشرافی، کدام است؟
- (۱) سلسله انوار قاهر طولی
 - (۲) سلسله انوار قاهر عرضی
 - (۳) نور عارض در انوار مجرد (از ناحیه نور الانوار)
 - (۴) نور عارض در اجسام (از ناحیه نور الانوار)
- ۴۴- طبق نظر حکمای اشرافی، تذکر و یادآوری چگونه رُخ می‌دهد؟
- (۱) باسترجاع نورالمدیر ایاها من الخيال لكونها خزانة الحس المشترک
 - (۲) باسترجاع نورالمدیر ایاها من الحافظة هی خزانة الاحکام الوهمیه
 - (۳) باسترجاع نورالمدیر ایاها من عالم العقل، يحتوى جميع صور الموجودات
 - (۴) باسترجاع نورالمدیر ایاها من عالم الذکر و هو من موقع سلطان الانوار الا سفهیدية الفلكية
- ۴۵- تمایز بین فعل واجب و اثر واجب چیست؟
- (۱) فعله حقيقة الوجود و اثره الماهیات
 - (۲) فعله الوجود مطلقاً و اثره لوازم الوجودات من الماهیات
 - (۳) فعله وجود الصادر الاول و اثره جهات الصادر الاول من جهة ماهیته و امکانه و فقره و ...
 - (۴) فعله واحد بالذات من جهة کونه موجوداً فایضا عن الاول و اثره کثرات بالعرض للحقوق الماهیات الممکنه مثار الكثرة.
- ۴۶- فرق بین ذات و صفات الهی، چگونه است؟
- (۱) كالفرق بين الوجود والماهية
 - (۲) كالفرق بين المفهوم والمصدق
 - (۳) كالفرق بين الاسم والصفة
 - (۴) كالفرق بين الجوهر والعرض
- ۴۷- طبق نظر ملاصدرا در قیامت، کدام دسته از اجسام، با ارواح محشور می‌شوند؟
- (۱) برازخ علوی
 - (۲) اجسام خیالی
 - (۳) اجسام نوری اخروی
 - (۴) اجسام فلکی نوری
- ۴۸- منظور شیخ از: «کل حادث فقد کان قبل وجوده ممکن الوجود فکان امکان وجوده حاصلأ...» چیست؟
- (۱) إن الامکان امر اضافي فيكون مغایراً لكونه مقدورا
 - (۲) بيان کون کل حادث مسبقاً بموضع أو ماده
 - (۳) أن الامکان في نفسه اعتبار عقلي متعلق بشيء خارجي
 - (۴) إن الامکان بالقياس إلى وجود بالذات فيكون للشىء بالقياس إلى وجوده

- ٤٩- طبق نظریه ملاصدرا، نفس در مرتبه «عقل بالفعل» برای چه گروههایی تحقق می‌یابد؟

 - (١) اکثر مردم
 - (٢) انبیاء الهی
 - (٣) حکماء متاله
 - (٤) حکماء راسخین

٥٠- طبق نظر صدرا، اصلی که بسیاری از شباهت‌وارد بوجود ذهنی را مرتفع می‌سازد، کدام است؟

 - (١) إن كل ماهية أو معنى لشيء فهو تابع ل نحو من الوجود يخصه و يتربّ عليه آثاره المخصوصة.
 - (٢) إن الله سبحانه خلق النفس الإنسانية بحيث يكون لها اقتدار على ايجاد صور الأشياء في عالمها، لأنها من سنته الملكوت و عالم القدرة.
 - (٣) فاعلم ان في الكلام خلط يوجب الغلط و قد وقع فيه كثير من المتكلمين للاشتباه الواقع هيئنا من جهة وضع الكلى موضع الطبيعة لابشرط شىء
 - (٤) إن العمل والاتحاد بين الشيئين قد يكون ذاتياً أولياً مبناه، الاتحاد بينهما في المفهوم والعنوان وقد يكون عرضياً متعارفاً معناه الاتحاد بينهما في الوجود دون المفهوم.

٥١- «مرتكب گناه کبیره» طبق نظر و اصل ابن عطا،..... و طبق نظر حسن بصری،..... است.

 - (١) فاسق - کافر
 - (٢) منافق - فاسق
 - (٣) فاسق - منافق
 - (٤) منافق - کافر

٥٢- طبق نظر اشعری در مورد «کلام خدا و قرآن»، قرآن

 - (١) کلام خدا و قدیم است نه حارت.
 - (٢) کلام نفسی واحد قدیم است همچون کلام لفظی.
 - (٣) دلالت مخلوق و محدث است ولی مدلول قدیم و ازلی است.
 - (٤) کلام خدا است و کلام مانند سایر صفات ذاتی خداوند، قدیم و قائم به ذات است.

٥٣- «عدلیه، کدامیک از فرق اسلامی است؟

 - (١) کرامیه
 - (٢) معزله
 - (٣) شیعه
 - (٤) ماتریدیه

٥٤- طبق نظر اشاعره، استطاعت انسان فعل است.

 - (١) غير انسان و قبل از
 - (٢) عین انسان و همراه با
 - (٣) عین انسان و مقدم بر
 - (٤) غير انسان و همراه با

٥٥- اشعری در کدام کتب به بحث «امامت» پرداخته و نظریه شیعه را در امامت ابطال می‌نماید؟

 - (١) الموجز، اللمع، الأبانة عن اصول الديانة.
 - (٢) الفضول، اللمع، مقالات الاسلاميين.
 - (٣) الموجز، الفضول، استحسان الخوض في علم الكلام.
 - (٤) مقالات الاسلاميين، استحسان الخوض في علم اکلام، الموجز.

٥٦- نظر خواجه طوسی در مورد «سمیع و بصیر بودن خداوند»، کدام است؟

 - (١) العقل دلّ على اتصافه بالسميع و البصیر و النقل دلّ على استحالة الآلات.
 - (٢) العقل دلّ على اتصافه بالادراك و النقل دلّ على استحالة الآلات.
 - (٣) النقل دلّ على اتصافه بالسميع و البصیر و العقل دلّ على استحالة الآلات.
 - (٤) النقل دلّ على اتصافه بالادراك و العقل دلّ على استحالة الآلات.

- ۵۷ منظور از «عدل»، در اصطلاح متكلمين معنله چیست؟

 - (۱) ان الله تعالى أحسن نظرأ لعباده منهم لأنفسهم و الحال هذه
 - (۲) أن افعاله كلها حسنة و أنه لا يفعل القبيح و لا يدخل بما هو واجب عليه
 - (۳) خلق العالم من الله حسن ليتضمن نفع الغير و احتراز عن اضرار بالغير
 - (۴) أن افعاله كلها حسنة مع انه هو الفاعل صور القبيحة المنكرة، لانه يحسن من جهة الحكمة

-۵۸ به نظر خواجہ طوسی، وجوب امر به معروف و نهی از منکر چگونه و جوی است؟

 - (۱) عقلی
 - (۲) سمعی
 - (۳) عقلي و عرضي
 - (۴) سمعي و عقلی

-۵۹ به نظر خواجه، جواز عفو الہی چگونه است؟

 - (۱) سمعی
 - (۲) عقلي و سمعي
 - (۳) عقلی و عرفی
 - (۴) عقلی

-۶۰ از نظر خواجہ طوسی، اراده خداوند زیرا در غير این صورت لازم می آید.

 - (۱) زاید بر داعی است - دور و تعدد قدماء
 - (۲) زاید بر داعی است - دور و تسلسل و تعدد قدماء
 - (۳) زاید بر داعی نیست - تسلسل و تعدد قدماء
 - (۴) زاید بر داعی نیست - دور و تسلسل و تعدد قدماء

-۶۱ این عبارت خواجہ طوسی: «اجتماع القدرة على المستقبل مع العدم»، برای اثبات کدامیک از صفات خداوند است

 - (۱) خالق بودن
 - (۲) مرید بودن
 - (۳) عالم بودن
 - (۴) مختار بودن

-۶۲ مرکز و محور نمایش کیهانی در تفکر قرون وسطی، کدام است؟

 - (۱) خدا
 - (۲) انسان
 - (۳) طبیعت
 - (۴) دین (کلیسا)

-۶۳ طبق نظر شلایر ماخر (مؤسس الهیات اعتدالی)، «مبنای دیانت» چیست؟

 - (۱) انتباہ دینی
 - (۲) اراده اخلاقی
 - (۳) تعالیم وحیانی
 - (۴) عقل معرفت‌آموز

-۶۴ در الهیات پویشی، طبق نظر هارتشورن و وايتها徳

 - (۱) خداوند حکم‌فرمای قیوم نظام آفرینش است.
 - (۲) عمل خداوند اولا و بالذات در «ساحت» خودی و هویت انسانی رخ می دهد.
 - (۳) هر رویدادی محصول مشترک علل قانونمند و خودآفرینی و تأثیر خداوند است.
 - (۴) هرگونه اشاره و استنادی به خداوند باید منعکس‌کننده یک زمینه درگیر شدن انسانی باشد.

-۶۵ طبق نظر بربیت ویث، یکی از کارکردهای مهم زبان دینی، کدام است؟

 - (۱) کارکرد کنشی
 - (۲) کارکرد امری
 - (۳) بیان تجربه دینی
 - (۴) بیان مقاصد اخلاقی

-۶۶ طبق نظر آکویناس، لفظی مانند «عادل»، چگونه هم بر مخلوق و هم بر خالق اطلاق می شود؟

 - (۱) بهنحو حمل تمثيلي
 - (۲) بهعنوان مشترک معنوی
 - (۳) بهنحو حمل اولی (مفهومی)

-۶۷ نخستین اشخاصی که در اسلام و نیز مسحیت واژه «کلام جدید» را به کار برده‌اند، به ترتیب چه کسانی هستند؟

 - (۱) شبی نعمانی - آکویناس
 - (۲) شهید مطهری - آتنوئی فلو
 - (۳) شبی نعمانی - شلایر ماخر
 - (۴) محمد ابن اسحاق ندیم - یل تبلیخ

- ۶۸- کسانی که مدعی اند تمام تجربه‌های دینی واجد عناصری مشترکند بر چه نوع تجربه‌هایی تأکید می‌ورزند؟
- (۱) تجربه‌های عرفانی
 - (۲) تجربه‌های متفق طبیعی
 - (۳) تجربه‌های مبتنی بر ادراک حسی
 - (۴) تجربه‌های مبتنی بر معرفت استنتاجی
- ۶۹- از نظر ویلیام آلستون، «تجربه دینی» چگونه است؟
- (۱) همچون تجربه حسی، همگانی است.
 - (۲) ارائه نوعی تبیین متفق طبیعی است.
 - (۳) همان ساخت تجربه حسی را دارد.
 - (۴) تجربه‌ای شهودی است که اعتبارش قائم به خود است و مستقل از مفاهیم، اعتقادات یا اعمال می‌باشد.
- ۷۰- طبق نظریه نواور تودوکسی، اگزیستانسیالیسم و پوزیتویسم، رابطه علم و دین چگونه است؟
- (۱) مکمل یکدیگرند.
 - (۲) دو مقوله کاملاً متمایزند.
 - (۳) معارض و رقیب یکدیگرند.
 - (۴) موازی ولی سازگار با یکدیگرند.
- ۷۱- ابن سينا می‌گوید که نسبت محمول، و آنچه همانند محمول است، به موضوع یا واجب است یا ممکن یا ممتنع. تفسیر فخر رازی و خواجه نصیر، به ترتیب، از «آنچه همانند محمول است» چیست؟
- (۱) عقد الوضع گزاره حملی - تالی گزاره شرطی
 - (۲) عقدالحمل گزاره حملی - مقدم گزاره شرطی
 - (۳) تالی گزاره شرطی - عقد الوضع گزاره حملی
 - (۴) مقدم گزاره شرطی - عقدالحمل گزاره حملی
- ۷۲- با توجه به دو عبارت «الامکان ما يلازم سلب ضرورة العدم» و «الشيء لا يلازم نفسه»، نظر ابن سينا در مورد حقیقت امکان، کدام است؟
- (۱) الامکان سلب آخر يلازم هذا السلب
 - (۲) الامکان امر ثبوتي يلزم ذلك السلب
 - (۳) الامکان سلب الامتناع في جانب الوجود
 - (۴) حمل الامکان على المعدومات صحيح فلايكون ثبوتاً
- ۷۳- کدام عبارت در بیان تفاوت بین «الالية الضروريه» و «الالية الضروريه»، مفروض به صواب است؟
- (۱) ان الثانية تلازم الممتنعة بخلاف الاولى
 - (۲) ان الاولى ملزمة للمكنته العامة السليمة بخلاف الثانية
 - (۳) ان الاولى سلب تكيف بالضروريه والثانية سلب تلك الجهة
 - (۴) ان الثانية سالبة جهتها تلك الجهة وال الاولى يقتضي ان يكون الجهة مرفوعة
- ۷۴- کدام مورد، از تفاوت‌های قیاس خلف و قیاس مستقیم نیست؟
- (۱) مقدمات قیاس مستقیم لازم نیست فی نفسه مسلم باشند بخلاف قیاس خلف.
 - (۲) قیاس مستقیم در صدد اثبات مطلوب و خلف در پی ابطال نقیض مطلوب است.
 - (۳) قیاس مستقیم متشكل از مقدمات متناسب با مطلوب است بخلاف قیاس خلف.
 - (۴) مطلوب و نقیض آن در قیاس خلف از ابتدا مورد امعان نظر هستند بخلاف قیاس مستقیم.
- ۷۵- نوع ترکیب در عقد الوضع و عقد الحمل قضایای حملیه، به ترتیب چگونه است؟
- (۱) ترکیب خبری - ترکیب تقییدی
 - (۲) ترکیب تقییدی - ترکیب خبری
 - (۳) ترکیب خبری - ترکیب تقییدی

- ۷۶- ابن سینا درباره صدق و کذب می‌گوید: «لِم يَتَعَيَّنُ فِي بَعْضِ الْمُمْكِنَاتِ عَنْدَ جَمْهُورِ الْقَوْمِ»، مقصود از «بعض الممکنات» چیست؟
- (۱) ممکن‌های اخصل
 (۲) ممکن‌های احتمالی
 (۳) ممکن‌های استعدادی
- ۷۷- ابن سینا عکس مستوی را چنین تعریف می‌کند: «هُوَ أَنْ يَجْعَلَ الْمُحْمُولَ مِنَ الْقَضِيَّةِ مُوضِعًاً، وَ الْمَوْضُوعُ مُحْمُولًاً مَعَ حَفْظِ الْكَيْفِيَّةِ وَ بَقَاءِ الصَّدْقِ وَ الْكَذْبِ بِحَالِهِ»، این تعریف چه إشکالی دارد؟
- (۱) این تعریف جامع نیست.
 (۲) قید «الصدق» زائد است.
 (۳) قید «الکذب» زائد است.
- ۷۸- ابن سینا می‌گوید: «وَ أَمَا الْحِجَةُ الْمُحَدَّثَةُ الَّتِي لَهُمْ مِنْ طَرِيقِ الْمَبَايِنَةِ ... وَ إِنْ أَعْجَبَ بَهَا عَالَمٌ، مَزُورَةً»؛ دلیل مباینت برچه چیزی اقامه شده و دانشمندی که آن را پسندیده گیست؟
- (۱) عکس‌پذیری موجب جزئی به موجب جزئی - اسطو
 (۲) عکس‌پذیری سالب کلی به سالب کلی - فارابی
 (۳) عکس‌پذیری موجب کلی به موجب جزئی - جالینوس
 (۴) عکس‌پذیری سالب کلی به سالب جزئی - اسکندر افروزدی
- ۷۹- بر پایه نقل خواجه نصیر، سالبه جزئی در چه صورت عکس‌پذیر است و چه کسی این عکس‌پذیری را کشف کرده است؟
- (۱) درصورتی که مشروط خاص باشد - فارابی
 (۲) درصورتی که عرفی عام باشد - فخرالدین رازی
 (۳) درصورتی که عرفی وجودی باشد - اثیرالدین ابهری
 (۴) ابن سهلان ساوی
- ۸۰- «سلب امکان عام ایجاد» مستلزم چیست؟
- (۱) امتناع ایجاد
 (۲) ضرورت ایجاد
 (۳) امکان عام سلب
 (۴) سلب ضرورت سلب
- ۸۱- با کدام قاعده می‌توان ادات نفی را از پشت سور به جلوی سور آورد و سور کلی را جزئی کرد؟
- (۱) حذف سور
 (۲) نقض سور
 (۳) پخش سور
 (۴) معرفی سور
- ۸۲- آیا ضرب اول شکل سوم، براساس تحلیل گزاره در منطق جدید، درست است، چرا؟
- (۱) نه، چون هر دو مقدمه آن کلی است و از مقدمات کلی نمی‌توان نتیجه جزئی گرفت.
 (۲) آری، چون هر دو مقدمه آن کلی است و از مقدمات کلی می‌توان نتیجه جزئی گرفت.
 (۳) نه، چون هر دو مقدمه آن جزئی است و از مقدمات کلی نمی‌توان نتیجه کلی گرفت.
 (۴) آری، چون هر دو مقدمه آن ایجابی است و از مقدمات ایجابی می‌توان نتیجه ایجابی گرفت.
- ۸۳- از فرمول $(\exists x)(Fx \rightarrow Gx)$ ، کدام نتیجه به دست نمی‌آید؟
- (۱) $(\forall y)(Fy \rightarrow Gy)$
 (۲) $(\exists x)(Gx \& Fx)$
 (۳) $(\exists x)(\sim Gx \rightarrow \sim Fx)$

-۸۴- منفصله در منطق جدید، از کدام گونه است، چرا؟

- ۱) معادل هیچ کدام از انواع سه‌گانه منفصله در منطق قدیم نیست، زیرا ارتفاع و اجتماع آن جایز است.
- ۲) حقیقی - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیک‌تر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.
- ۳) مانعه‌الجمع - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیک‌تر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.
- ۴) مانعه‌الخلو - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیک‌تر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.

-۸۵- در منطق سنتی، قضیه مهم‌له مستلزم و قضیه شخصیه مستلزم است.

- (۱) کلیه - جزئیه (۲) جزئیه - کلیه (۳) کلیه - کلیه (۴) کلیه - کلیه

-۸۶- اگر p صادق و q کاذب باشد، ارزش صدق عبارت زیر، کدام است؟

$$\{[(p \wedge q) \vee (p \leftrightarrow q)] \& r\} \rightarrow (q \rightarrow p)$$

- (۱) صادق
- (۲) کاذب
- (۳) معادل صدق و کذب ۲ است.
- (۴) نقیض صدق و کذب ۲ است.

-۸۷- استقرای ریاضی بر کدام مورد استوار است؟

- (۱) مشاهده و قیاس خفی
- (۲) تناهی و توالی مجموعه‌ای از اعداد طبیعی
- (۳) عدم تناهی و عدم توالی مجموعه‌ای از اعداد طبیعی
- (۴) عدم تناهی و توالی مجموعه‌ای از اعداد طبیعی

-۸۸- $p \equiv q$ ، معادل کدام عبارت است؟

$$\begin{array}{ll} (p \vee q) \& (\neg p \vee \neg q) & (1) \\ (p \& q) \vee (\neg p \& \neg q) & (2) \\ (q \vee p) \& (p \& q) & (3) \\ (q \supset p) \vee (p \supset q) & (4) \end{array}$$

-۸۹- کدام رابطه درست است؟

$$\begin{array}{ll} (\forall x)(Fx \& Gx) \equiv (\forall x)Fx \& (\forall x)Gx & (1) \\ (\exists x)(Fx \vee Gx) \equiv (\forall x)Fx \vee (\forall x)Gx & (2) \\ (\exists x)(Fx \& Gx) \equiv (\exists x)Fx \& (\exists x)Gx & (3) \\ (\forall x)(Fx \vee Gx) \equiv (\exists x)Fx \vee (\exists x)Gx & (4) \end{array}$$

-۹۰- کدام مورد صورت نمادین عبارت «حداقل دو نفر در کلاس ثبت نام کردند» به شمار می‌آید؟ x در کلاس ثبت نام

کرده است: (Dx)

$$\begin{array}{ll} (\exists x)(\forall y)\{Dx \rightarrow [Dy \rightarrow (x \neq y)]\} & (1) \\ (\exists x)(\exists y)\{Dx \& [Dy \rightarrow (x \neq y)]\} & (2) \\ (\forall x)(\exists y)\{Dx \rightarrow [Dy \& (x \neq y)]\} & (3) \\ (\exists x)(\exists y)[(Dx \& Dy) \& (x \neq y)] & (4) \end{array}$$

